

..

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.204/2024/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2024. november 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem büntette miatt I.r. vádlott I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. április 24. napján kihirdetett 511.B.337/2023/94. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlott I. rendű, II. r. vádlott II. rendű és III.r. vádlott III. rendű vádlottak cselekményeit 1-1 (egy-egy) rendbeli, a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés i) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettének minősíti.

A halmazati büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

A vádlottakkal szemben kiszabott 2-2 (kettő-kettő) év szabadságvesztés büntetések felfüggesztésének próbaidejét I.r. vádlott I. rendű, II. r. vádlott II. rendű és III.r. vádlott III. rendű vádlott esetében 5-5 (öt-öt) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit I.r. vádlott I. rendű, II. r. vádlott II. rendű és III.r. vádlott III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. április 24. napján kelt 511.B.337/2023/94. számú ítéletében I.r. vádlott I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kerítés büntettében (Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés), társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése büntettében (Btk. 201. § (1) bekezdés b) pont) és társtettesként elkövetett

kitartottság büntetében (Btk. 202. §). Ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 200 napi tétel, napi tételenként 2.000.- forint pénzbüntetése ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztésből annak végrehajtása esetén, a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 400.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság II. r. vádlott II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kerítés büntetében (Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés), társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése büntetében (Btk. 201. § (1) bekezdés b) pont) és társtettesként elkövetett kitartottság büntetében (Btk. 202. §). Ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 200 napi tétel, napi tételenként 1.000.- forint pénzbüntetése ítélte. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztésből, annak végrehajtása esetén, a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 200.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság III.r. vádlott III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kerítés büntetében (Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés), társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése büntetében (Btk. 201. § (1) bekezdés b) pont) és társtettesként elkövetett kitartottság büntetében (Btk. 202. §). Ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 200 napi tétel, napi tételenként 1.000.- forint pénzbüntetése ítélte. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott a szabadságvesztésből annak végrehajtása esetén, a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 200.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Rendelkezett továbbá a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ügyész az ítélet ellen a jognyilatkozat megtételére fenntartott három munkanapi határidőben az I., II., III. rendű vádlottak terhére, a büntetéseik súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést, a III. rendű vádlott védője a jognyilatkozat megtételére fenntartott három munkanapi határidőben elsődlegesen felmentésért, másodsorban téves jogi minősítés miatt fellebbezett. Az I. rendű vádlott és védője, valamint a II. rendű vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, a III. rendű vádlott a jognyilatkozat megtételére fenntartott három munkanapi határidőben nem nyilatkozott.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a Fővárosi Törvényszék teljes körűen, az eljárási szabályoknak megfelelően lefolytatta a bizonyítási eljárást. A bíróság a vádtól eltérő ítéleti tényállás megállapítása kapcsán az ítélet szóbeli indokolása során kellő mértékben részletezte, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat miként mérlegelte, illetve a sértett korábbi terhelő vallomását miért nem tartotta teljes mértékben hitelt érdemlőnek. A mérlegeléssel megállapított ítéleti tényállást az ügyész nem vitatta, azonban álláspontja szerint a bíróság a büntetés kiszabása során nem vette figyelembe valamennyi súlyosító körülményt, az általa is vizsgált súlyosító és enyhítő körülményeket pedig nem kellő súllyal értékelte, ennek eredményeként a kiszabott büntetés valamennyi vádlott vonatkozásában eltúlzottan enyhe.

[4] Az ügyész utalt rá, hogy a halmazati büntetésre és az egyes bűncselekmények büntetési tételére figyelemmel valamennyi vádlott vonatkozásában az irányadó középérték 4 év 3 hónap szabadságvesztés. Valamennyi vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelendő a többszörös halmazat, a társas elkövetés és az a körülmény, hogy a vádlottak a cselekményt huzamosabb ideig végezték. Az elsőrendű vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény a büntetett előélete. A bíróság által nem értékelt nyomatékos súlyosító körülmény valamennyi vádlott terhére, hogy a vádlottak a cselekményt sértettl mentális betegségét kihasználva követték el. A bíróság az ítélet szóbeli indokolásakor, az ítéleti tényállás részeként rögzítette ezt a körülményt. Az ügyészi álláspont szerint önmagában ez a körülmény megalapozza az irányadó középértéket meghaladó tartamú – tehát végrehajtandó – szabadságvesztés kiszabását. Az enyhítő körülmények közül kizárólag az időmúlás, illetve II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában a büntetlen előélet vehető figyelembe nagyobb súllyal. A vádlottak részbeni beismerő vallomása kizárólag olyan körülményekre vonatkozott, amelyeket egyébként is lehetett bizonyítani, így a részbeni beismerő vallomás csak kis mértékben vehető figyelembe enyhítő körülményként. A súlyosító és enyhítő körülményekre, valamint azok súlyára figyelemmel a büntetési tételkeret alsó határához közelítő tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés eltúlzottan enyhe, nem felel meg a Btk. 79.§-ában meghatározott büntetési céloknak és a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetéskiszabási elveknek. A fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottakat ítélje hosszabb tartamú – végrehajtandó – szabadságvesztésre és ennek megfelelő tartamú közügyektől eltiltásra. Egyebekben az elsőfokú ítélet helyben hagyására tett indítványt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.396/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn, a jogi minősítés megváltoztatását, annak súlyosítását is indítványozta, a védelmi fellebbezést pedig nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a törvényszék az eljárási törvény rendelkezéseit túlnyomórészt figyelembe véve járt el. Relatív eljárási szabálysértést követett el azzal, hogy a védelmi bizonyítási indítványokat elutasította a 63-III. sorszámú és 92-II. számú végzéseivel, azonban ezek indokaival adós maradt az ítéletben. Ezért annyiban egészítendő ki az indokolás, hogy a büntetőügy érdemi elbírálásához nem volt szükség a bizonyítási indítványok teljesítésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, ennek során figyelemmel volt a vádlotti védekezések irányára. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve megvizsgálta, a mérlegelésének eredményéről csaknem maradéktalanul számot adva megindokolta, hogy a bűnösségüket tagadó vádlottak védekezését mely bizonyítékok, és mennyiben cáfolták. Rámutatott, hogy az indokolásból a bizonyítékok bemutatásakor kimaradt a III. rendű vádlott tanúként és gyanúsítottként tett nyilatkozatainak lényegi ismertetése, amely azonban a vádbeli bűncselekmény vonatkozásában álláspontja szerint nem tartalmazott érdemi információt.

[6] Rögzítette, hogy a megállapított történeti tényállás megalapozott, a vádirattól a bizonyítékok értékelése alapján annyiban tér el, hogy a vádlottak részéről a sértett felé megnyilvánuló erőszakot, kényszert, fenyegetést, személyi szabadságától megfosztást nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, mert ezekre nem állt rendelkezésre elegendő bizonyíték. Érvelése szerint a megállapított, megindokolt és a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő tényállást a bizonyítékok mikénti értékelésen keresztül támadó

védelmi fellebbezés a másodfokú eljárásban érvényesülő felülmérlegelési tilalom folytán nem vezethet eredményre.

[7] Az irányadó tényállás alapján azonban a vádlottak cselekményének jogi minősítését a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség tévesnek tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásban megállapította – ami a szakvéleményekből és a tanúvallomások alapján is egyértelmű – hogy a sértett állapota, helyzete, betegsége, befolyásolhatósága szemmel látható volt, és ezzel a vádlottak visszaéltek. Az elsőfokú ítéletben leírtak alapján a sértett kiszolgáltatott helyzete már valóban fennállt korábban is, azért a vádlottak nem tettek semmit (legalábbis a megállapított tényállás szerint) azonban ezt a helyzetet kihasználták, ezzel kívántak vagyoni előnyre szert tenni. A tényállásban írt cselekményükkel megteremtették a közvetlen kapcsolat lehetőségét a sértett és a szexuális szolgáltatását igénybe vevő személyek között, ezáltal a terhükre a "másnak megszerez" elkövetési magatartás aggálytalanul megállapítható.

[8] Emellett felróható nekik az is, hogy a sértettet a kizsákmányolása céljából el is „szállásolták”, a tartózkodási helyét kijelölték, itt az ellátását biztosították, őt irányították.

[9] Mindezek alapján érvelése szerint sértett1 sértett kizsákmányolását célzó, az ítéletben írt cselekmény kerítés büntettekénti minősítése nem helytálló. A két bűncselekmény elhatárolásának kérdésével a Kúria a Bfv.II.1774/2018/9. és a Bfv.II.600/2019/13. számú (BH2020. 30) gyakorlatformáló döntéseiben foglalkozott, az elhatárolás szempontjait a joggyakorlat elfogadta. A Kúria e döntésekben megállapította, hogy ha valaki előny szerzése céljából megteremti a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott, azaz kizsákmányolt passzív alany mással vagy másokkal történő szexuális kapcsolatának a közvetlen lehetőségét, a sértett megszerzésével az emberkereskedelem büntettét és nem a kerítés büntettet követi el. A két bűncselekmény közötti elhatárolás alapját a cselekmény (kizsákmányolási) célzata adta meg, ami jelen esetben kiegészíthető azzal is, hogy az elkövetők nem csak megszerezték másnak szexuális cselekmény végzésére a sértettet, hanem őt a fentiek szerint a kizsákmányolása céljából el is szállásolták. Az ítéleti történeti tényállásában leírt elkövetői magatartás helyes jogi minősítése tehát az elkövetéskori Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés i) pontja szerint minősülő emberkereskedelem büntette. Az elsőfokú bíróság további tévedéseként a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség megjegyezte, hogy a kerítés és a kitartottság egymással nem állhat halmazatban.

[10] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség szerint a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék szinte hiánytalanul vette számba, azonban további súlyosító körülmény, hogy a vádlottak a sértett mentális betegségét kihasználva követték el a vádbeli cselekményüket. A vád tárgyává tett bűncselekmény tárgyi súlyához, annak helyes jogi minősítése miatt a súlyosabb büntetési tételéhez és a bűnösségi körülmények tényleges súlyuk szerinti értékeléséhez képest a kiszabott szabadságvesztések, illetve emellett további kedvezményként azok végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése az I., II. és III. rendű vádlottaknál nem szolgálják kellően a büntetési célokat. Esetükben a büntetés

középmértékétől lefelé eltérni nem indokolt, ami egyúttal azt is jelenti, hogy végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazandó velük szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés egyidejű mellőzésével. Az ítélet járulékos rendelkezéseit a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség törvényesnek tartotta.

[11] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 511.B.337/2022/94. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a fentiekben kifejtettek szerint az I., II. és III. rendű vádlottak cselekményének jogi minősítését és büntetéseiket súlyosítsa. Egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet mindhármuk tekintetében hagyja helyben.

[12] A III. rendű vádlott védője is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását a Fővárosi Ítéltáblánál, melyben előadta, hogy álláspontja szerint a törvényszék ítéletéből nem lehet kétséget kizáró következtetést vonni III.r. vádlott III. rendű vádlott bűnösségére. A védő felhívta a figyelmet arra, hogy sértett1 sértett tanú nyomozás során, illetve a tárgyaláson tett vallomása egymással teljesen ellentétesek, a köztük lévő ellentmondások az eljárás során nem kerültek tisztázásra, álláspontja szerint – a közvetlenség elve alapján is – sértett1 vallomásaira ítéleti bizonyossággal hivatkozni nem lehet, ahogyan azt a Fővárosi Törvényszék is rögzítette ítéletében. Az ő tanúvallomásainak bizonyítékként történő felhasználása tehát jelen ügyben véleménye szerint kizárt.

[13] Ezen túlmenően a III. rendű védő utalt arra is, hogy további bizonyítékként gondnok sértett1 gondnoka tett említést III.r. vádlott III. rendű vádlotról, akit sértett1 előadásán keresztül „ismer”. E körben a védő rámutatott, hogy a tanú maga is elmondta, hogy sértett1 történetmesélései kapcsán sosem lehet eldönteni, hogy melyik részében valós és melyik részében kitalált a történet. Mindezek alapján kizárólag egy 2019. december 10. napjának estéjére vonatkozó híváslista áll rendelkezésre bizonyítékként, mely mindösszesen arra enged következtetni, hogy a III.r. vádlott által használt telefonszámon valaki beszélt két alkalommal az 1. számú tanúval, azonban az nem nyert bizonyítást, hogy ki volt az.

[14] A Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés szerinti, társtettesként elkövetett kerítés büntetével kapcsolatban a védő álláspontja szerint az üzletszerűség nem állapítható meg, az eljárás során nem merült fel arra vonatkozóan bizonyíték, hogy III.r. vádlott III. rendű vádlott bármikor rendszeres haszonszerzésre törekedve szexuális cselekmény végzésére másnak megszerezte volna a sértettet. A Btk. 201. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, társtettesként elkövetett prostitúció elősegítésének büntetét illetően pedig a védő előadta, hogy mivel III.r. vádlott III. rendű vádlott maga is bérelte az érintett ingatlant, így nem foghat helyt ezen bűncselekmény megállapíthatósága, különös figyelemmel azon tényre, hogy az sem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, hogy a III. rendű vádlott tudott volna arról, hogy a lakrészében bárki, bármilyen szexuális tevékenységre irányuló magatartást végzett volna. A Btk. 202. § szerinti, társtettesként elkövetett kitartottság büntetével összefüggésben a védő arra hivatkozott, hogy az eljárásban nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a III. rendű vádlott pénzt vett volna át bármilyen prostitúcióból származó tevékenységből.

[15] Hangsúlyozta továbbá, hogy a Btk. 200. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kerítés büntette és a Btk. 202. §-ába ütköző kitartottság büntette nem állhat halmazatban egymással, mindkét bűncselekmény megállapítása ugyanazon cselekmény kapcsán kizárt. Arra az esetre, ha a Fővárosi Ítéltábla a védenca bűnösségét állapítaná meg, úgy álláspontja szerint kizárólag a Btk. 200. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kerítés alapesetének büntette állapítható meg, hiszen azon cselekményekkel, hogy III.r. vádlott III. rendű vádlott a sértett vonatkozásában segített megmutatni, hogyan kell elkészíteni a hirdetést, illetve esetlegesen a telefonját rendelkezésre bocsátotta, kizárólag a kerítés büntettének alapesete állapítható meg. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla – bűnösség megállapítása esetén – enyhítő körülményként értékelje III.r. vádlott III. rendű vádlott vonatkozásában a neki fel nem róható jelentős időmúlást, továbbá azt, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról köteles egyedül gondoskodni. Mindezek alapján a III. rendű vádlott védője az elsődlegesen felmentésre irányuló, másodlagosan pedig téves jogi minősítés miatt bejelentett fellebbezését fenntartotta.

[16] A másodfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében az elsőfokú tárgyaláson tartott perbeszédét fenntartotta az I. rendű és II. rendű vádlottak védője. A fellebbviteli főügyészségi átiratra tett észrevételében előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során kifejtett törekvése – úgymint a vádtól eltérő tényállás és minősítés megállapítása – nagyrészt eredményes volt. Álláspontja szerint a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett. Kiemelte, hogy az ügyészség a megállapított tényállást nem vitatta, azonban felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyészi fellebbezés iránya az elsőfokú ítélet kihirdetését követően annyiban változott, hogy a fellebbviteli főügyészség már a jogi minősítést is támadta a büntetések súlyosításának igénye mellett. Kérte, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék jogi indokolását fogadja el, a jogi minősítést nem vitatta, azonban indítványozta annak vizsgálatát, hogy a kerítés kerülhet-e halmazatba a kitartottsággal. Összességében arra tett indítvány, hogy súlyosabb joghátrány alkalmazására ne kerüljön sor akkor sem, ha a másodfokú bíróság eltérően minősítené védencai cselekményét, hiszen már nem kell figyelemmel lennie a halmazati büntetés szabályaira, ezért csökken a kiszabható büntetés felső határa.

[17] A III. rendű védő a nyilvános ülésen tartott perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat változatlanul fenntartotta, azokat nem kívánta szóban megismételni és kiegészíteni.

[18] Az előterjesztett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése alapján teljes körűen bírálta felül mindhárom vádlott vonatkozásában.

[19] A teljes körű felülbírálatra tekintettel a másodfokú tanács vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a

bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[20] A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során az eljárási szabályokat betartotta, eljárási szabálysértésre, ezen belül hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak.

[21] Az elsőfokú bíróság az ügyben a törvényes határidőben tűzött ki előkészítő ülésre hatánapot, figyelemmel arra, hogy a vád a III. rendű vádlott részére 2022. október 10. napján került sor, ehhez képest az előkészítő ülés a törvényes három hónapon belüli időpontra, 2022. december 14. napjára került kitűzésre. Az elsőfokú bíróság egyebekben az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával tartotta meg. A vádlottak felé intézett figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak és mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak. Az előkészítő ülésen az I., II. és III. rendű vádlottak a bűnösségüket a vádirat szerinti cselekményben nem ismerték el, ezért az elsőfokú bíróság a Be. 503. § (1) bekezdése alapján a vádról mindhárom vádlott vonatkozásában tárgyaláson határozott. Helyesen járt el, amikor a 2024. április 12. napján tartott tárgyaláson a tárgyalást a Be. 518. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésével megismételte, tekintettel arra, hogy az előző érdemi tárgyalás óta 6 hónapnál hosszabb idő telt el.

[22] Relatív eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság, amikor a védelmi bizonyítási indítványokat a 63-III. és 92-II. számú végzésével elutasította, azonban ennek indokát az ítéletében nem rögzítette. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú bíróság rámutat, hogy a III. rendű védő által a sértett1 nevelőszüleinek tanúkénti kihallgatása, illetve a védők által a szakértői vélemény kiegészítésére irányuló indítvány teljesítése teljes mértékben szükségtelen volt, az ügy érdemi elbírálását nem segítették volna elő, azonban az eljárás felesleges elhúzódásához vezettek volna.

[23] A III. rendű vádlott felmentésére irányuló fellebbezés nem alapos.

[24] Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg és rögzítette az ítélet [23]-[36] bekezdéseiben. A tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, meghallgatta a vádlottakat, tanúkat hallgatott ki, szakértői bizonyítást folytatott le és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett. A törvényszék az ítéletének [37]-[146] bekezdéseiben vette számba és értékelte az általa megvizsgált bizonyítékokat. Ennek során meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak bűnösségét tagadó védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A bizonyítékok értékelése és az azokból való következtetés levonása során logikai hibát nem vétett.

[25] Az I. és II. rendű vádlottak vallomásainak értékelése során helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor azt is vizsgálat tárgyává tette, hogy a vádlottak által a nyomozás során tanúként tett vallomás törvényes bizonyítékként értékelhető -e. A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék ítéletének [68] bekezdésében rögzített megállapítását, miszerint a tanúvallomások kizárására nincs törvényes alap, azok a bizonyítási eljárásban felhasználhatók a Be. 187. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy a tanúvallomásról készült jegyzőkönyvekből a tanúzási figyelmeztetés és az arra adott válasz egyértelműen kitűnik, és megállapítható, hogy a vádlottak 2023. december 13. napján fogatosított kihallgatásakor csupán az 1. számú tanú nyilatkozata, a rendőri intézkedés adatai álltak rendelkezésre, vagyis hiányoztak a személyre szabott gyanúsítás feltételei.

[26] Az elsőfokú tanács irathűen rögzítette az I. és II. rendű vádlottak vallomásait és érdemi védekezését.

[27] Ezek lényegi tartalma szerint I.r. vádlott I. rendű vádlott a 2019. december 13. napján tanúként tett vallomásában előadta, hogy sértettl tartózkodási helyéről nincs tudomása, bár ismeri őt, mert az öccse vitte hozzájuk, alkalmanként megjelent náluk, etették őt, majd távozott tőlük. Elmondta, hogy Hajnal sértettl szemmel látható betegsége nem volt. III.r. vádlottal kapcsolatban elmondta, hogy egy albérlőjük, semmi egyebet nem tud mondani róla.

[28] A 2019. december 23. napján fogatosított ismételt kihallgatása alkalmával már megváltoztatta a vallomását és előadta, hogy tudomással bírtak arról, hogy sértettl szökik a szülei elől és ezért kérte tőlük, hogy tagadják le őt a rendőri intézkedés alkalmával. Azt azonban továbbra is állította, hogy nem tudta, hogy sértettl prostituáltként dolgozik.

[29] I.r. vádlott I. rendű vádlott gyanúsítottként már tagadta a bűnösségét, a tárgyaláson viszont elismerte azt, de csak részben. Úgy nyilatkozott, hogy a vádiratban leírt egyes cselekmények nem történtek meg. sértettl rövid idővel a hozzájuk kerülése után maga vetette fel a II. rendű vádlottnak, hogy prostituáltként dolgozna náluk. Ez így is történt, sértettl a keresetéből vendégenként 5000,- forintot juttatott neki és a feleségének, II. r. vádlott II. rendű vádlottnak. Tagadták, hogy sértett fogva tartották vagy bezárták, illetve kényszerítették volna.

[30] II. r. vádlott II. rendű vádlott a nyomozás során 2019. december 13-én tanúként tett vallomásában azt adta elő, hogy sértett ismerik, rövid ideig lakott náluk, de prostitúcióval biztosan nem foglalkozott. Előadta, hogy III.r. vádlott biztosan nem ismerte sértett.

[31] A 2019. december 23-án ismételt tanúkihallgatása alkalmával ő is megváltoztatta korábbi vallomását, előadva, hogy sértettl kereste meg őt, hogy dolgozni szeretne, ő csak sejtette, hogy ez prostitúciós tevékenységet takar. Állította, hogy Hajnal sértettl nem segített ilyen tevékenység végzésében.

[32] A II. rendű vádlott a tárgyaláson tagadta a bűnösségét, majd nyilatkozatba foglalt vallomást tett, melyben kijelentette, hogy részben elismeri a bűnösségét. Ugyanakkor állítása szerint a vádiratban írt egyes cselekmények nem, vagy nem úgy történtek meg, ahogy az a vádban szerepel. Elmondta, hogy sértettl 2019. novemberében sírva hívta őket azzal, hogy menjenek érte a VIII. kerületbe. Ők ennek eleget tettek III.r. vádlottval és magukhoz vitték. sértettl a háztartásban segített nekik, cserébe ételt és szállást adtak neki. sértett ő regisztrálta a „Rosszlányok”-on III.r. vádlott segítségével, a kuncsaftokkal sértettl és ő is egyeztetett, a sértettl által a vendégektől átvett pénzből vendégenként 5000,- forintot kapott ő és a férje, az I. rendű vádlott. Ő is tagadta, hogy fenyegették vagy bántották volna sértett, őt nem zárták be és nem tartották fogva.

[33] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta számba venni a III. rendű vádlott vallomásait. Ez pótlandó, a másodfokú bíróság a következőkkel egészíti ki az elsőfokú ítélet indokolását.

[34] III.r. vádlott III. rendű vádlott a 2019. december 13. napján tett tanúvallomásában elmondta, hogy prostituáltként él, a rosszlanyok.hu oldalon hirdeti a szolgáltatását. Ezt elmondása szerint I. rendű és II. rendű vádlottak sejtették.

[35] Gyanúsítotti vallomásában a bűnösségét tagadta, de első ízben vallomást nem tett, majd a folytatólagos gyanúsítotti kihallgatásán előadta, hogy lakott az ingatlanban egy lány, akit azonban nem sértettlként ismert, és a II. rendű vádlottnak ő mutatta meg, hogyan kell belépni a rosszlanyok.hu hirdetési oldalra. Tagadta, hogy bármikor is beszélt volna telefonon a házban lakó lány helyett annak szexuális szolgáltatásával kapcsolatosan.

[36] Az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezésének ellenőrzésére tanúként hallgatta ki sértett, tanú9-t tanú10-t, tanú11-t, tanú13-t (aki élt mentességi jogával), tanú1-t, barát1-et, tanú12-t. Az ügyben a nyomozás során is igen releváns vallomást tett 1. számú tanúnak – lévén foglalkozása miatt ritkán tartózkodik Magyarországon – írásbeli vallomástételt engedélyezett, melyet felolvasással tett a tárgyalás anyagává.

[37] Ezen túlmenően ismertette a sértettl sértett vonatkozásában készült szakértői véleményeket, illetőleg érzékelte a sértettl sértett által tett vallomások közötti ellentmondásokat, azokat több bizonyíték tükrében vizsgálta, majd mivel azokat aggályosnak tartotta, ez okból szakértői bizonyítást vett fel. Ennek keretében egyesített (pszichiátriai és pszichológiai) szakértői vélemény készítését rendelte el, mellyel pszichiáter szakértő Szakértői Kft-t bízta meg azzal, hogy a vélemény elkészítésébe vonjon be szakértőtársakat,

ekként igazságügyi pszichológus szakértőként a nyomozás során már eljáró Sz. pszichológus szakértő igazságügyi szakértőt. Az egyesített igazságügyi szakértői véleményt ismertetéssel tette a tárgyalás anyagává (63. sorszám alatti jegyzőkönyv).

[38] Bizonyíték értékelési tevékenysége során kellően megindokolta, hogy a sértett korábban tett terhelő vallomását miért nem tartotta teljes mértékben hitelt érdemlőnek, a sértett vallomását a szakértői véleményekben foglaltakra is tekintettel csak annyiban fogadta el, amennyiben azt más bizonyíték is alátámasztotta.

[39] A törvényszék ezen túlmenően tanúvallomásokat olvasott fel és a bizonyítási eljárás részévé tette a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat is.

[40] Az általa számba vett bizonyítékok egyenkénti és összességében való értékelése és egybevetése alapján mérlegelési jogkörében nem fogadta el a vádlottak védekezését. Az a körülmény, hogy nem vette számba a III. rendű vádlott tagadó vallomását, nem tette megalapozatlanná az ítéletet.

[41] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége okszerű és logikus, az általa megállapított tényállás helyes, nem ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helyes következtetést vont le. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor III.r. vádlott III. rendű vádlott vonatkozásában is terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok logikus mérlegelése alapján megalapozottan foglalt állást akként, hogy a III. rendű vádlott részt vett sértettl sértettnek az I. rendű és II. rendű vádlott ingatlanába szállításban, tudomással bírt arról, hogy az általa is tudottan rendkívül kiszolgáltatott helyzetben lévő sértettl abban a lakóingatlanban, melyben ő maga is prostitúciós tevékenységet folytatott, ugyanilyen tevékenységet végez, kuncsaftokat fogad, sőt, ő a II. rendű vádlottal együtt regisztrált a www.rosszlanyok.hu oldalon a II. r. vádlott II. rendű vádlott által használt telefonszámmal és a email cím e-mail címmel 2019. november hó 25. napján egy „névle” nevű felhasználót, amelyhez sértettl sértettől készített fényképeket töltötték fel. Ezen túlmenően a sértettl sértett szolgáltatásaira vonatkozó hirdetésre jelentkező személyekkel II. rendű és III. rendű vádlott egyeztetett időpontot, illetve a telefonhívásokat intézték sértettl nevében/helyett, a sértettől a prostitúciós tevékenységből származó bevételből mindhárman közösen részesedtek, megélhetésüket részben abból fedezték.

[42] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádirati tényállástól a bizonyítékok okszerű értékelése alapján eltért, mivel úgy foglalt állást, hogy elegendő bizonyíték hiányában a vádlottak részéről a sértett felé megnyilvánuló erőszakot, kényszert, fenyegetést, személyi szabadságtól megfosztást nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani. Ezen álláspontjával a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

[43] Az ítéleti tényállás tehát megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírlata alapjául elfogadta.

[44] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A III. rendű védő a fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, az ügy előrevitelét szolgáló és az elsőfokú tanács által vizsgált bizonyítékokon túli bizonyítékokra vonatkozó bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a III. rendű vádlott felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[45] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összességében értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[46] A fellebbviteli bíróság a törvényi rendelkezésekből következően nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amennyiben az ítélet egyébként megalapozott és új bizonyíték nem merült fel, mivel az a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközne.

[47] Az ítéltábla álláspontja szerint tehát a törvényi kötelezettségének a törvényszék elsőfokú tanácsa maradéktalanul eleget tett, okszerűen következtetett az I. rendű és II. rendű vádlottak mellett a III. rendű vádlott bűnösségére is.

[48] Amellett tehát, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, tévedett a cselekmények jogi minősítése kapcsán, a másodfokú ügyészség eltérő minősítés megállapítására irányuló indítványa megalapozott.

[49] Helyesen járt el a törvényszék, amikor az elkövetéskor hatályos büntetőtörvénykönyvet vette alapul, azonban a vádlottak cselekménye helyesen a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés i) pontja szerint minősülő emberkereskedelem büntette, melyet a vádlottak társtettesként követtek el az alábbiak miatt.

[50] Az elkövetéskori Btk. 192. § (2) bekezdése szerint, aki mást kizsákmányolás céljából elad, megvásárol, elcserél, átad, átvesz, toboroz, szállít, elszállásol, elrejt vagy másnak megszerez, egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[51] A (3) bekezdés i) pontja szerint a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az emberkereskedelmet üzletszerűen követik el.

[52] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint sértett1 mentális állapota, kiszolgáltatott helyzete, betegsége és befolyásolhatósága nyilvánvaló volt a szakvélemények és a tanúvallomások alapján, tehát ez felismerhető volt a vádlottak számára is, akik ezzel a helyzettel visszaéltek.

[53] A Btk. elkövetéskor hatályos 192. § (8) bekezdése szerint a kizsákmányolás a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy ilyen helyzetben tartott sértett e helyzetének kihasználásával előny szerzésére törekvés.

[54] Alappal hivatkozott a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a büntető törvénykönyv indokolása szerint a kizsákmányolás (illetve annak célzata) meghatározásakor a jogalkotó kiemelt figyelmet fordított a tárgyban született nemzetközi normákra, így a Palermói Egyezményre, valamint az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellen folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvekre (Irányelv). A törvény indokolása a szabályozás célját e körben akként határozta meg, hogy a tényállás – a kényszermunka tényállásában foglalt kiegészítésekkel – továbbra is megfeleljen a rabszolgaságról szóló egyezményekben foglaltaknak és kiegészüljön az irányelv által előírt elkövetési magatartással és célzattal.

[55] A Palermói Egyezmény, az Irányelv, illetve a tárgyban született, utóbb a 2013. évi XVIII. törvénnyel kihirdetett, az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépéséről szóló, Varsóban, 2005. május 16-án kelt Egyezménye egyezően határozza meg, hogy a kizsákmányolás magában foglalja legalább a prostitúció révén történő kizsákmányolást vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit.

[56] A fent hivatkozott normák egyezően tartalmazzák, hogy az emberkereskedelem – egyebek mellett – a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés révén, kizsákmányolás céljából megvalósított cselekményeket foglal magában. Az Irányelv 2. cikk (2) bekezdése a kiszolgáltatott helyzetet akként definiálja, mint amelyben az adott személy tényleges, vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek.

Az Irányelv 4. cikk (4) bekezdése szerint az emberkereskedelem áldozatának a tervezett vagy megvalósított kizsákmányoláshoz adott beleegyezése nem vehető figyelembe, ha – egyéb módok mellett – a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés révén történik. A kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége, a kiszolgáltatott helyzetet előidézhetheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is.

[57] A másodfokú bíróság álláspontja szerint – egyetértve az ügyészszéggel – az ítéleti tényállás alapján megállapítható, hogy sértettl kiszolgáltatott helyzete már a vádlottak cselekménybe való belépése, a vádbeli cselekmények elkövetése előtt is fennállt, az nem a vádlottak cselekvőségének, tevékenységének volt köszönhető. Az azonban az ítéleti és irányadó, megalapozott tényállás alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a vádlottak a sértett ezen kiszolgáltatott helyzetét kihasználták annak érdekében, hogy ennek révén vagyoni előnyre tegyenek szert.

[58] A vádlottak a tényállásban írt cselekményükkel (a sértett rábírása szexuális vágy felkeltésére alkalmas fényképek elkészítésére, a sértett regisztrálása egy weboldalon, a róla elkészített fényképek feltöltése erre a profilra, az ott megjelentetett hirdetésben szexuális szolgáltatás kínálása, kapcsolatfelvételi telefonszámként a II. rendű vádlott telefonszámának megadása, a telefonon jelentkezőkkel egyeztetés, sértett szállítása, elszállásolása) ugyanis megteremtették a közvetlen kapcsolat lehetőségét a sértett és a szexuális szolgáltatást igénybe vevő személyek között, ezzel pedig a „másnak megszerez” elkövetési magatartás kétséget kizáró módon megállapítható, emellett a sértett kizsákmányolás céljából történő elszállásolásával, vagyis a tartózkodási helyének kijelölésével, ellátásának biztosításával irányították őt.

[59] A jelen ügyben is irányadónak tekintett BH2023.90. számú eseti döntés alapján a vádlottak ítéletben írt cselekmény cselekményének kerítés büntetékénti minősítése helytelen.

[60] A hivatkozott eseti döntés [65]-[75] bekezdésében rögzítette a Kúria, hogy a Btk. 202. §-a szerinti kitarottság büntettét az követi el, aki prostitúciót folytató személlyel részben vagy egészben kitaratja magát. A kitarottság pusztán azzal megvalósul, ha az elkövető magát egészben vagy részben a prostituált jövedelméből tartja fenn.

[61] Az emberkereskedelem és a kitarottság elkövetője ugyanúgy más – adott esetben prostitúciós – tevékenységével összefüggésben jut haszonhoz, azonban az emberkereskedelem esetén a másnak megszerzés (adásvétel, szállítás, toborzás) eleve „kizsákmányolás céljából”, vagyis a sértett hátrányos helyzetének kihasználásával valósul meg. Amennyiben a speciális célzat megállapítható, a kitarottság beleolvad a súlyosabb büntetéssel fenyegetett emberkereskedelem büntettébe.

[62] A Kúria a fenti eseti döntésében megjegyezte azt is, hogy a kerítés büntetnének (Btk. 200. §) nem tényállási eleme a rendszeres előny szerzésére törekvés, az megvalósul egy alkalmi szexuális cselekmény közvetlen lehetőségének megteremtésével is. A kerítő a prostitúciós folyamat „befektetője”, aki a szexuális cselekmény végzésére (akár önként, akár kényszer hatására) hajlandó személy szolgáltatja. A kerítő ennek az ellenszolgáltatásaként remél hasznot. Ez a haszon – törvényi megszorítás hiányában – bárkitől származhat, annak juttatója lehet akár az a harmadik személy, aki részére a szexuális cselekmény végzése céljából való megszerzés történt, de lehet akár maga a közösség vagy fajtalanság végett más részére megszerzett prostituált is. Anyagi haszonszerzés ellenében végzi a kerítő a szexuális cselekmény végzése céljából való megszerzést akkor is, ha a kerítői tevékenységéért később, a prostituált jövedelméből remél hasznot.

[63] A kerítő a felek összehozásáért, a prostituált rendelkezésre bocsátásáért, annak ellentételeként jut haszonhoz, míg a kitartott csak a prostituálttól, annak a prostitúcióval már megszerzett jövedelméből részesül (Kúria Bfv.III.440/2015/7.). Amennyiben a passzív alany célzatos megszerzéséért kapott ellenszolgáltatásokból az elkövető rendszeres haszonhoz jut, úgy a kerítés első szintén súlyosabban minősülő esete valósul meg (Btk. 200. § (1) (3) bekezdés). Ez szükségképpen a passzív alany többszöri vagy több passzív alany legalább egyszeri, szexuális cselekmény végzése céljából, más részére való megszerzését vagy azok megkísérlését feltételezi.

[64] A „másnak megszerzés” ugyanakkor nemcsak a kerítés, hanem a Btk. 192. § -a szerinti emberkereskedelem egyik elkövetési magatartása is. A különbség lényege az, hogy kerítés esetében a másnak megszerzés „haszonszerzés céljából szexuális cselekmény végzésére „” történik, míg az emberkereskedelem esetén a másnak megszerzés „kizsákmányolás” céljából valósul meg.

[65] A másnak megszerzés tartalma tehát alapvetően azonos a vizsgált két tényállásban, ha valaki előny megszerzése céljából megteremti a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott, azaz kizsákmányolt passzív alany mással vagy másokkal történő szexuális kapcsolatának a közvetlen lehetőségét, a sértett megszerzésével emberkereskedelem büntettét követi el.

[66] Hasonló elvek mentén foglalt állást a Kúria BH2021.190. eseti döntésében is.

[67] Fentiekből következően az I., II. és III. rendű vádlottak cselekménye nem minősülhet kitartottság, illetve kerítés büntettként, hanem a cselekményük az emberkereskedelem törvényi tényállásába illeszkedik.

[68] Egyebekben a másodfokú bíróság rámutat arra is, hogy a kerítés büntette tekintetében kialakult bírói gyakorlat értelmében (BH2021.190. számú eseti döntés) a kerítés

elkövetője a kitartottság elkövetőjéhez képest többlettevékenységet végez, amennyiben nem csupán kitartatja magát a prostituált jövedelméből, hanem a partnerek közösülés vagy fajtalanság céljából való összehozásában is részt vesz. Ilyen többlettevékenység esetén a cselekmény nem minősülhet kitartottság büntettként, vagyis a kerítés és a kitartottság nem állhat egymással halmazatban.

[69] Az irányadó tényállás alapján a vádlottak az emberkereskedelem büntettét üzletszerűen követték el, mivel az általuk prostitúciós tevékenység végzése céljából megszerzett kiszolgáltatott helyzetben lévő, kizsákmányolt sértettől az általa létesített szexuális kapcsolatokról származó bevételből részesültek, megélhetésüket részben abból fedezték a 2019. november és 2019. december 11. közötti időszakban, a rendszeres haszonszerzésre törekvő akaratelhatározásuk kétséget kizáró módon megállapítható.

[70] A vádlottak a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés i) pontja szerint minősülő emberkereskedelem büntettét a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként követték el, hiszen a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg.

[71] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben alapos.

[72] A Fővárosi Törvényszék jórészt hiánytalanul tárta fel és vette számba és helyesen értékelte a II. és III. rendű vádlott javára a büntetlen előéletet, az egészségi állapotukat, mindhárom vádlott javára az elkövetés óta bekövetkezett és a vádlottaknak fel nem róható időmúlást, a kiskorú gyermekek eltartásáról való gondoskodást, az I. rendű és II. rendű vádlott esetében a részbeni beismerő vallomást, de helyesen utalt arra, hogy ennek nyomatéka csekély, hiszen az nem volt „felderítő jellegű” és nem társult megbánással.

[73] Az I. rendű vádlott esetében súlyosító körülmény a büntetett előélet, illetőleg mindhárom vádlott esetében a társtettesi elkövetés. A vádlottak terhére róható továbbá, hogy a sértett mentális betegségét kihasználva követték el a cselekményüket.

[74] Tekintettel arra, hogy az eltérő minősítés megállapítására irányuló ügyészi fellebbezés alapos volt, és ebből következően a vádlottak terhére egyetlen bűncselekmény elkövetése került megállapításra, melynek büntetési tételkerete 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztés. Így értelemszerűen a másodfokú bíróság mellőzte a halmazati büntetésre történő utalást, nem a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó tételkeretet vette figyelembe.

[75] A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára, a bűnösségük fokára, a büntetés kiszabási

körülményekre tekintettel a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja, illetve a 36. § -a szerinti szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges a büntetési célok eléréséhez.

[76] Jelen esetben a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középérték 5 év, mely a büntetés kiszabásánál irányadó.

[77] A másodfokú bíróság azonban egyetértett a törvényszékkal abban, hogy jelen esetben a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok a törvényi minimumban meghatározott mértékű szabadságvesztés kiszabásával, vagyis 2 év, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön fokozatú szabadságvesztés alkalmazásával elérhető úgy is, hogy annak végrehajtása mindhárom vádlott tekintetében a Btk. 85. § (1) bekezdés alapján felfüggesztésre kerül.

[78] A fellebbviteli bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy a sorolt bűnösségi körülményekre és a cselekmény tárgyi súlyára tekintettel a próbaidő tartamát indokolt a törvényi maximumban, vagyis 5 évben meghatározni mindhárom vádlott esetében.

[79] A vádlottak a Btk. 102. § (1) bekezdésében írt előzetes mentesítésre a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem érdemesek. Az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatosan írt indokolásával (179. bekezdéstől 181. bekezdés) a fellebbviteli bíróság egyetértett.

[80] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[81] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdésében írtak alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

Budapest, 2024. november 27.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 511.B.337/2023/94. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.204/2024/7. számú ítéletében írt változtatással 2024. november 27. napján jogerőre emelkedett és a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. november 27.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke